

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes
Coloniae Agrippinae, 1657

Decretvm XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

suis locis, Illustrissimus decemato prius per Diaconum & Subdiaconum Missæ versiculo, Emitte Spiritum, subjunxit Collectam de Spiritu sancto, Deus, qui corda fidelium.

Facta allocutio ad Clerum ab Illustrissimo, ut heri: Venerabiles & dilectissimi fratres.

Iterum, & tertia jam vice, post hæc habitus est sermo ab Illustrissimo, ad horæ unius spatium & ultra.

Post sermonem, Secretarius Synodi petiit ab Illustrissimo genus sexus, an placeat legi hujus sacræ Synodi Statuta, necdum prælecta. Annuente ad hoc Illustrissimo, ascendit suggestum, & incepit à Decreto XXVIII, continuans usque ad finem.

DECRETVM XXIX.

Quod ipsum etiam Archidiaconos Nostros monitos volumus: qui, cum oculi Episcopi vocentur & esse debeant, merito cavere debent, ne albugo in oculo sit vel macula, quare visitationibus insistant diligenter; non tamen ad emunctionem, sed ad compunctionem & emendationem; unde non solum pecuniariis pœnis, quas tamen in proprios usus convertere vix possunt, sed canonicis etiam, quibus aliqui magis terrentur, & corriguntur facilius, utantur. Et, cum, juxta illorum commissiorem, graviora ad Nos deferre debeant, inter que sunt dispensationes in gradibus prohibitis & proclamationibus matrimonialibus, signum est, ipsos potestatem de illis non habere, nec sine conscientia læsione ac nullitate procedere posse. At multi abusus & conscientiarum gravamina accrescunt, cum tales constituunt Commissarios suos, ut vocant, qui aut ipsi in cœno iniquitatis versati sunt, aut suspecti, aut qui plus pecuniam quam correctionem amant. Vnde, ut honori suo Archidiaconis provisum sit simulque officio, nolumus, ut illi Commissarii tales adhibeantur, nisi qui bonæ famæ, vitæque inculpatae, ac moribus integris, & zelosi sint, ob annexam etiam jurisdictionem sufficientis doctrinæ, à quibus & Ecclesiastici & populus illorum districtum magis edificari possint, quam hæctenus; alios enim neutiquam admittemus.

Curandum etiam, ut ipsi Archidiaconi personaliter visitationes parvo sumptu, & minimo gravamine subditorum, peragant, solo victu & procuratione Canonica & frugali contenti; ne ipsorum Commissarii, potitando & aliis scandalis, offendant, aut sua tantum querant; quæ omnia in animam ipsius Archidiaconi redundant.

DECRETVM XXX.

Similiter Decanos rurales, ipsorumque ad junctos Camerarios, in Domino hortamur, ut sua officia sedulo, bonoque exemplo ac dexteritate, ita exsequantur, ut & Nobis &

Deo rationem reddere possint, ad gloriam Dei, proximi salutem, & suam coronam, ac præsertim præmium æternum.

DECRETVM XXXI.

Parochorum officium, sat multumque, & Canones & Statuta Synodalia complectuntur. Et quoniam omnes ac singuli, cum ad Parochias admittuntur, juramentum præstare Nobis debeant; hinc modò illud à præsentibus, qui omnes simul jam ad Pastoratus promoti estis, vel qui ante hac non præstitistis, juste exigimus. Hoc tamen monitum volumus, ut, quoniam unicuique mandatum est de proximo suo, ita in omnibus spiritum directionis observent, ne haud necessariis investivis hostes Ecclesiæ prosequantur, sed solidis rationibus discretè, & Clericalis vitæ & morum integritate, confundant; animas verò Catholicas, vicinis in Parochiis sub hæreticis degentes, Christiana charitate adjuvent, & non secus ac proprias foveant, ad suas Ecclesias invitent, iis Sacramenta liberè, etiam in domibus ipsorum, administrent; nec non, demortuos, ad Ecclesiasticam sepulturam Parochiæ admittant & deducant; nomina etiam communicantium singulis annis post Pascha designent, ac animarum suarum rationem Nobis vel Vicario Nostro in scriptis reddant. Habeant etiam libros tres, Baptismi, Matrimoniorum, & Defunctorum; quibus nomina fidelium diligenter inscribant; prout antehac constituimus.

DECRETVM XXXII.

Denuo monemus, ut, quicumque testamentum condunt, aliquid pro erectione Seminarii Nostri Clericorum legent; aut executores eorundem de hæreditate aliquid contribuere teneantur. Et, si quæ testamenta antehac condita sint, quorum executio hæctenus, secundum Statuta Synodi majoris, & recepta jura Canonica, nondum facta fuit; mandamus omnibus & singulis hujusmodi executoribus, ut intra trimestre, Nobis vel Officiali Nostro debitam rationem reddant; ne defunctorum animæ, vel pii legatarii defraudentur, & executores ipsi se gravibus peccatis & restitutionibus obstringant. De quo etiam apud Nos doceri volumus; ut executionem, etiam brachio sæculari, promovere possimus.

DECRETVM XXXIII.

Si unquam vigilandum fuit, ac laborandum de rebus Ecclesiæ ac bonis ejusdem conservandis, nunc post tot belli motus ac vicissitudinem rerum opus illo erit. Vnde, quæ de hac materia statuta sunt, iterum innovamus. Specialiter autem denuo, sub pœna nullitatis, omnes

omnes obligationes, alienationes, locationes in longum tempus, seu ultra quadriennium, prohibemus; & aliter antea factas alienationes qualcunque irritamus.

DECRETVM XXXIV.

VTi etiam, quæ de Provisoribus templorum, immunitate Ecclesiastica, & archivio Episcopali, decreta fuerunt, denuò mandamus ac volumus; hoc tantum addentes, ut ad archivium nostrum Episcopale, præter redditus, etiam authenticæ copiæ foundationum omnium beneficiorum transmittantur.

DECRETVM XXXV.

QVoniam verò inter cætera, quæ ad mores & vitæ Ecclesiasticæ honestatem pertinent, non postremum est, quod certo habitu distincti, & à sæcularibus negotiis abstracti, sobrie, pie, ac iuste vivant Clerici; ob abusus hac in parte à Nobis observatos, serio inculcamus & monemus, ac sub censuris Ecclesiasticis, aliisque pœnis arbitrariis, præcipimus ac mandamus, ut omnes Clerici & Sacerdotes Diocesis Nostræ, in Ecclesia quidem, non alia, quam veste talari, utantur, foris autem ut minimum ultra genua aut ad furas defluentem tunicam, pallium verò oblongum ad talos gestent, idque præcipuè in Civitate, nisi peregrinatione excusentur.

Sæcularia verò negotia ita devitent, ut sine expressâ Nostrâ licentiâ nemo Tabellionis, Procuratoris, aut Advocati, nedum Medici officium, (nisi pro Ecclesia sua, aut miserabilibus personis, & quidem cum Nostra aut Vicarii Nostrî licentiâ,) exerceat. qui secus fecerit, loco moveatur.

Popinas frequentare, aut in privatis etiam ac perviis domibus, potui vini, cerevisiæ aut tabaci indulgere, tam est à statu Ecclesiasticorum alienum, quam ipsis, utique in sortem Dei vocatis, magis convenit, sobriè ac iuste vivere. Vnde, sicut sacri Canones huiusmodi helluones, & tabernas frequentantes, excepto casu necessitatis, gravissimis pœnis mulctant; ita sciant, quod, deprehensi, non evaduri sint.

Monemus insuper singulariter, ut, quantum fieri potest, convivia publica, præsertim nuptialia, baptismalia & similia declinent; aut, si aliquando in conviviis propinquorum ipsis comparandum sit, memores sint honestatis & conditionis suæ, ne vitæ dissolutioris indicia præbeant, aut potui, saltui, aliisque Clerum non decentibus, indulgeant; idque sub pœnis, arbitrio Nostrò imponendis.

Hortamur potius omnes in Domino, etiam eos qui ex fundatione non tam strictè fortè ad Chorum obligantur, ut, vocationis & Sta-

tus sui memores, tanquam mediatores inter Deum & homines constituti, stipendiis Ecclesiæ vivant, divinis officiis diligenter intersint, per se ipsos sua officia exerceant, & officium Angelicum psallendi in domo Domini, juxta primum Ecclesiæ fervorem & fundationes, indefinenter exerceant, conjunctisque animis & vocibus, tractim & devote, horas Canonicas exsolvant, ac pro suis & populi peccatis ac Ecclesiæ Osnabrugensis incolumitate deprecantur. Si vero in Choro non fuerint, privatim suas Horas diligenter recitent quotidie, nec unquam omittant; scientes, se peccare mortaliter toties, quoties easdem omittunt, & ad restitutionem fructuum Ecclesiasticorum teneri.

DECRETVM XXXVI.

ECclesiarum Custodes officio etiam suo non desint; tempestive suis temporibus in Ecclesiis compareant; munditiam earum observent; quæ ad cultum divinum requisita sunt, quantum ad eos spectat, diligenter procurent; nunquam sub divinis, Sacrificio Misæ, aut aliâ Parocho suo, divina peragenti, sine superpelliceo aut habitu decenti assistant, Ecclesiisve suis inserviant.

DECRETVM XXXVII.

CVm maxime referat, ut pueritia, quæ feeges est omnium Rerumpublicarum, in timore Domini edoceatur; Ludimagistrorum in eo cura erit maxima, ut ipsi inprimis integrâ inculpatâque vitâ juventuti præluceant, eamque non in doctrina modo, sed etiam pietate & orationibus, sedulo & diligenter instruant, ad Catechismum suos adducant, & ut ea, quæ à Parochis in lectione catechetica proposita fuerunt, à singulis observentur & inbibantur, procurent.

DECRETVM XXXVIII.

Regulares omnes in Domino hortamur ac monemus, ut, secundum vocationem suam, regulæque SS. Patrum, digne ambulent, aliisque lucis exemplum præbeant; decreta item summorum Pontificum, præsertim Bullam Gregorii XV, quæ incipit, *Inscrutabili*, diligenter observent, benedictionem & approbationem concionatorum suorum & confessoriorum petant, & sine illa nullum exponant; & decretum Innocentii X, quoad approbationem in singulis Diocesisibus necessariam, observent.

DECRETVM XXXIX.

QVoniam verò hæc mala tempora multis calamitosis hominibus, etiam extraneis,

ac